

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

*Aleluja!
Ježíš Kristus
vstal
z mrtvých!
Žije
ve své církvi,
vede
všechny lidi
k míru!*

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Slovo o. Nika

Milí farníci, zdravím vás před blížícími se svátky našeho vykoupení – před Velikonocemi. Co? Jaké vykoupení? Teď se někteří možná diví. Pán Ježíš zemřel za naše hříchy, kterých se dopouštíme – vykoupil nás z moci hříchu. Velikonoce jsou oslavou jeho smrti na kříži a zmrtvýchvstání z hrobu. Jsou naší nadějí na život věčný, život v přátelství s Bohem.

Co se od Vánoc událo, se dočtete v samostatných článkách: děti byly dvakrát na Moravě, v Oldřichově proběhl vydařený karneval pro děti a opravené soše sv. Pavla před kostelem někdo zničil ruku s mečem.

A co vše se chystá? V dubnu to bude adorační den: **21. 4.** bude možné se během dne přijít pomodlit do kostela. Začínáme v 11 hodin a končíme v **16.00 mší svatou**. V květnu nás čeká **pěší pout'** z Prahy do Jeníkova a to **13. – 17. 5.** Také proběhne **noc kostelů 29. 5.** V červnu to bude cyklopout' z Vranova do Jeníkova a **28. 6. pout' ke sv. Petru a Pavlovi**, která začíná mší svatou v 10.00. Poté už se přehoupneme do prázdnin. Už teď se pro děti začínají chystat tábory. O nich víc v samostatném článku.

Přeji vám požehnané Velikonoce a příjemné chvíle strávené u našeho (vašeho) zpravodaje.

o. Nik

Prázdninový tábor

Farnost Jeníkov ve spolupráci s Kolpingovou rodinou Štítary srdečně zve děti a mládež na tábory:

A) 4. 7. – 11. 7. 2015 Vranov nad Dyjí - V království krále Davida

vedoucí: Martina Křížová pro děti 12 – 15 let

B) 18. 7. – 25. 7. 2015 Bítov – Cesta kolem světa za 80 (7) dní

vedoucí: Nazareta pro děti 5 -11 let

ZÁVAZNÁ PŘIHLÁŠKA NA TÁBOR

JMÉNO A PŘIJMENÍ DÍTĚTE.....

DATUM NAROZENÍ.....

ADRESA.....

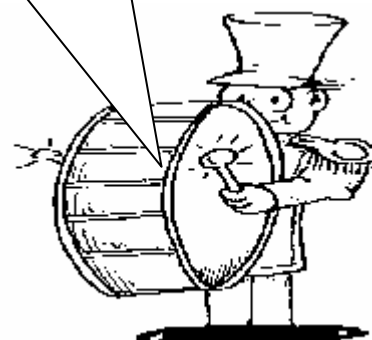
SOUČASNÁ TŘÍDA.....

ZDRAVOTNÍ STAV + UŽÍVANÉ LÉKY.....

KONTAKT NA RODIČE TEL + EMAIL.....

PODPIS RODIČŮ.....

Na vědomost se dává, že budou opět letní tábory. Přihlášky do konce května. Počet míst je omezen!

Přihlášky odevzdávejte u slečny katechetky **Táni Dohnalové 731 402 748,**

MarieAntonina@seznam.cz

Kapacita je omezená, přihlášku odevzdávejte do konce května se zálohou 100,- Kč.

Dětský maškarní karneval

V sobotu 7. února se v hasičské zbrojnici v Oldřichově uskutečnil dětský maškarní karneval. Dostavilo se nemálo dětských masek v doprovodu rodičů, prarodičů... a tak jsme se mohli osobně potkat s piráty, čaroději, princeznami, šerifem, s čerty, indiánem atp.

Na karneval dorazili i dva klauni Šášula a Šišula. Ten první si prý karneval nemohl nechat ujít a hned na začátku dětem ukázal svou děravou ponožku, za což mu Šášula domlouval, ale pak již probíhalo vše tak jak na karnevalu.

Děti si mohly zahrát nejrůznější hry: skákání v pytli, praskání balonku, židličkovanou a další. Nechybělo představení masek, kterým provázela jeníkovský farář o. Nik.

Porota to tak jako vždy neměla vůbec jednoduché. A kdo že si na konec odnesl marcipánový dort? Začneme od třetího místa: na něm se umístil pirát, na místě druhém princezna a na prvním místě čertík, ten si také dort odnesl. Na karnevalu nechyběla ani tombola, která letos díky štědrým dárcům byla bohatá.

Masopust ve Štítarech na Moravě

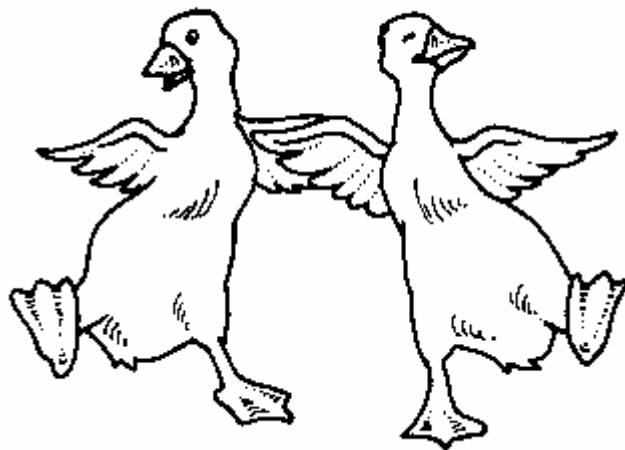
V neděli 15. února jsme s jeníkovskými dětmi vypomohli s masopustem. Do Štítar na Moravě jsme se vypravili již v pátek, abychom se na tuto veselou událost dobře připravili. Jeli jsme autobusem a bylo nás celkem 7 statečných. Ve Znojmě jsme měli trochu času, který jsme si ukrátili hrami.

Do Štítar jsme dorazili v pátek večer, kdy jsme se ještě stihli setkat se štítarskou slečnou katechetkou Markétou a otcem Nikem.

Sobota byla pro nás tak trochu pracovní, část vozila dřevo a část vařila. Zbyl nám čas na hry a také jsme uvítali další dvě slečny, které přijely pomoci s masopustem. Chystali jsme také masky na nedělní masopust.

Nedělní den se započal ranní mši svatou v 7.30, při které o. Pavel připomněl, že se neděle před Popeleční středou říká neděle masopustní. Slovo masopust má základ v latinském slově carnevale - maso pryč, pustit se masa. Po mši svaté jsme se nasnídali a převlékli do masek, začal náš masopust. A v jaké masky jsme se proměnili? Tak například: kouzelník, Červená Karkulka, Justin Bieber a Michael Jackson v jedné osobě, klaun, hašlerka, trsy hroznu, indiánka, sluníčko atp. Takto vparádění jsme vyšli do štítarských ulic, kapela nám pěkně hrála a maškary se u každého domu zastavily a snažily se říci tuto básničku: Tydli fidli bumtarata, otevřete kmotře vrata. Maškary k vám přišli, hej! Začal masopustní rej! Ještě dnes je masopust, od středy však přísný půst! Proto kmotře neváhejte, a s námi si zatancujte!

Na konec jsme se mohli těšit na výborný guláš, který uvařil pan Tomáš Jíra a večer nás čekala animovaná pohádka. Do Jeníkova jsme se vrátili v pondělí.

Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou

Od 2. do 7. ledna proběhla ve farnosti Jeníkov Tříkrálová sbírka. Navštívili jsme obce, které do jeníkovské farnosti patří - Lahošť, Oldřichov, Hudcov a Jeníkov a všude jsme nabídli možnost udělat dobrý skutek - finančně přispět do tříkrálové pokladničky. Zvu Vás k malému ohlédnutí za letošní Tříkrálovou sbírkou.

Letošní tříkrálovou posádku tvořilo 7 dětí a většinou dva dospělí; díky tomu jsme se mohli rozdělit na dvě skupinky. Brzy odpoledne jsme se sešli na faře, oblékli se a vyrazili do ulic. Setkání s lidmi bylo velmi pěkné. Mile mě například překvapila paní Bláža z Teplic, která nám při tříkrálové sbírce jeden den vypomohla - ve všech domácnostech přála Boží požehnání. Natolik se mi to líbilo, že jsem se rozhodla přát Boží požehnání také. Nebyl nikdo, kdo by reagoval negativně. Lidé nás vnímali nejen jako koledníky, kteří vybírají na charitu, ale také jako ty, kterým je možno říci o svých těžkostech. V jedné domácnosti na přání Božího požehnání reagovala mladá maminka: "To bychom potřebovali..." a už se započal rozhovor.

Jinde byla paní mile překvapena z toho, že i když nemůže přispět do kasičky, přesto může být obdarovaná. Také jsme se setkávali s tím, že na nás lidé čekali a říkali si, že dnes určitě přijdeme. V jedné obci mě potěšila paní, která si ráda vzala tříkrálovou vodu třeba byla ateistka.

Po tříkrálovém koledování jsme se sešli na faře, snědli něco dobrého a zahráli s dětmi pár her.

Chceme pěkně poděkovat za dar Vaší štědrosti,
ať se pokoj u Vás doma pro tento rok rozhostí.

Výsledky Tříkrálové sbírky:

Výsledky tříkrálové sbírky ve farnosti Jeníkov do které patří obce Jeníkov, Lahošť, Oldřichov, Hudcov: Hudcov Výšina, Hudcov Panorama.

Lahošť : 5.306,-

Oldřichov + Jeníkov: 6.070,-

Hudcov: 4.219,-

Celkem: 15.595,-

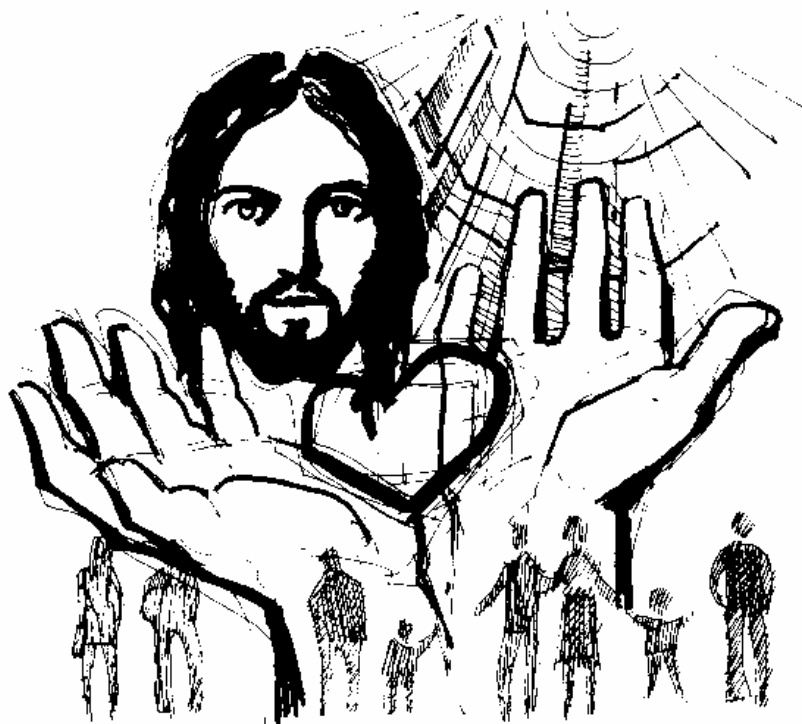
Farnost Zabušany **celkem:**

8.432,-

(obce Zabušany, Všechlapy, Želenky, Šterbina, Straky)

Celkem se tedy za farnosti Jeníkov a Zabušany vybralo: 24.027,-

korun, což je 39,21% z celkové částky, kterou Oblastní charita Teplice vybrala (61.277,-). Toto všechno díky Vám.

Jménem všech potřebných **DĚKUJEME za Vaši štědrost!**

Mistr Jan Hus: fikce a realita

Na letošní rok připadá sedmisté výročí upálení Mistra Jana Husa. Událost a osobnost dodnes velmi ožehavá a s velmi rozdílnými přístupy výkladu. Od pádu totality vyšlo již povícero shrnujících děl a zvláště mnoho článků, zápasící s představami o Janu Husovi jako o vysokém, hubeném, fousatém muži s prorockým výrazem v tváři, jak jej známe z představ národního obrození (například malíři Václav Brožík a Kamil Vladislav Muttich, spisovatel Alois Jirásek a mnozí další), jimž korunu dodal svou trilogií prorežimní „točič“ Otakar Vávra. Přesto všechno asi již většina národa ví, že dle dobových pramenů byl Jan Hus i ve středověké populaci vzrůstem malý, postavou velmi silný a samozřejmě bez vousů, jak se patřilo na řádného katolického kněze, zvláště poté, co se stal nejen vysokým univerzitním činitelem, ale dokonce po převratu na Karlově univerzitě, organizované Václavem IV., jejím rektorem.

Evropa 14. a 15. století

Rád bych se ale dotkl jiného rozměru spjatého s Janem Husem. Často o něm lidé mluví jako o „šikovném Čecháčkovi“, co svým myšlením předběhnul dobu a tím to celé Evropě patřičně natřel. Jan Hus žil v časech, kdy na našem území vrcholila středověká společnost se všemi svými klady a zápory. Společenský vývoj ale udávala v té době především Francie (kolébka stavebního stylu této doby – gotiky – její označení, původně velmi pohrdavé, naznačovalo původ „barbarů“, Francouzů, jako potomků Gótů z

dob Římské říše) a dnešní střední a severní Itálie s papežským státem a množstvím městských republik a rodových vladařství, kolébka renesance a později baroka. Rozvoj Evropy té doby vyrůstal zvláště z rozvoje univerzit, jejichž existence dodala nový význam měšťanskému stavu, budoucím zárodku tzv. střední třídy, do níž, v sociologickém uspořádání dnešního světa, patří vlastně drtivá většina nás, občanů České republiky.

Proměny Církve

A co v bouřlivém vývoji středověké společnosti prožívala Církev? (Ano, středověk byl obdobím velmi dynamického rozvoje, blafy o „temném“ středověku jsou systematickou demagogií vůči dějinnému období, kdy podstatným společenským hybatelem byla Církev). I v Církvi se projevil vliv univerzit – vzdělání už nebylo jen za zdmi klášterů v uzavřených komunitách, ale v zárodcích občanské společnosti dneška, a tím byly právě komunity univerzitních studentů. Z tohoto prostředí vycházelo veliké množství impulsů pro duchovní obnovu Církve. Již od 12. století si totiž mnohé osobnosti uvědomovaly, jak se Evropa stala křesťanskou: byly pokřtěny špičky společnosti – králové, knížata, někteří jejich družiníci (vzpomeňme na křest 14 českých „knížat“ („duces“) v bavorském Řezně), pak postupně velmoži, jejich družiníci, obyvatelé měst, obyvatelé území, na kterých vyrostly kláštery mnišských komunit. Plošné křtění obyvatelstva třeba na území Čech a Moravy lze předpokládat až od druhé poloviny 12. století. Ale často šlo právě jen o křest, postupem času ještě o uzavření sňatku s požehnáním kněze. Drtivá většina toho, co lidé den co den žili, byla pohanskými zvyky, naplněnými pověrečnými a magickými představami. A právě s tímto myšlenkovým světem se rozhodly velké osobnosti Církve od konce 13. století zápasit. Především skrze šíření nauky Církve a způsobu duchovního života, jak je nabízely jednotlivé mnišské a řeholní spirituality. Tento vývoj pak našel novou větev v době života Jana Husa.

Církevní reformátoři

Jeho vrstevníkem byl jistý Geert Groote (Gerhard), původem z dnešního Holandska, absolvent několika univerzit, po roce 1360 také studoval i vyučoval na pražské univerzitě. Později se stal kartuziánským mnichem, shromáždil kolem sebe množství posluchačů (byl kazatelem) a stal se zakladatelem hnutí, které na rozdíl od husitství ovlivnilo katolickou Církev – tzv. devotio moderna, doslovně přeloženo „současné, dnešní, zbožnosti“. Groote se znal s Konrádem Waldhauserem, augustiánem-kanovníkem z Horního Rakouska, který přišel do Prahy roku 1363 a poprvé začal systematicky kritizovat nešvary tehdejší společnosti, zvláště pak simonii – kupčení s úkony, které Církev konala. Jeho velmi pozorným posluchačem a následovníkem se stal významný prelát pražské arcidiecéze, Jan Milíč z Kroměříže, a ten pak měl větší okruh svých žáků, například Matěje z Janova, a také o generaci mladšího, Jana Husa. Jan Hus dále rozvíjel zvláště postoje Jana Milíče z Kroměříže, jenž prosazoval věci na svou dobu neslýchané – vědomou účast na mši svaté (sloužené v latinském jazyce a často potichu), časté svaté přijímání (drtivá většina těch, kteří nebyli nositeli nějakého stupně kněžského stavu, přijímali jedenkrát za rok, řeholnice 3x), svaté přijímání v dětském věku (původně se svaté přijímání pojilo s hranicí, kdy bylo obvyklé uzavírat sňatek), a také radikální pravdivost

v sociálních otázkách, sociální hříchy kritizoval velmi drsným jazykem. S osobou Jana Milíče z Kroměříže vynikne také velikost Karla IV. – Jan Milíč ho jako císaře svaté říše římské okolo roku 1365 začal pokládat za vtěleného Antikrista, dokonce ho tak veřejně označil. Karel IV. mu nenechal srazit hlavu, ale šel se zamyslet v modlitbě do kaple, jak to s jeho křesťanstvím opravdu je. Jan Milíč musel odejít k papežskému dvoru do Avignonu, a tam se dal přesvědčit, že tento jeho náhled je jednostranný. Když jej ale papežská kurie nechtěla pustit nazpět z obavy, že v Praze zase vzroste jeho radikalita, Karel IV. zasáhl a vymohl jeho propuštění do Prahy.

Role mistra Jana Husa

To vše výše napsané je jen lehoučkým nástinem toho, co formovalo postoje a názory Jana Husa. Nebyl jediným, kdo přemýšlel nad situací Církve, nebyl zdaleka tím nejradikálnějším, nebyl asi ani nejvýznamnějším reformátorem Církve, žijícím v zemích Českého království. Jeho dějinná role se stala významnou skrze smrt v Kostnici a následné události, kdy se císař Zikmund, politický obnovitel jednoty Církve, snažil upevnit svou vládu v Čechách a na Moravě a své vladařství spravovat jako jednotný celek, což velká část vzdělaných obyvatel země (šlechta, měšťané a duchovní) začali vnímat jako zápas o uhájení své svěbytnosti vůči cizím vlivům. To vše, včetně celého zápasu husitských válek, které Čechy a Moravu na dlouhou dobu vzdálilo od zbytku Evropy, bylo jistě za hranicemi obzorů Jana Husa – původně typického sběratele církevních obročí (příjmů), reformního kazatele, významného politického činitele a nakonec člověka, jehož životní pouť se naplnila smrtí, jejíž poselství bylo víc vnímané, než vše ostatní, co Jan Hus učinil, napsal, vyslovil.

Petr „Praděd“ Bartoněk

Data Husova života

- 1371 – Jan Hus se narodil v Husinci
- 1393 – získal titul bakalář svobodných umění
- 1401 – stal se knězem, začíná kázat v kostele sv. Michala; stává se děkanem fakulty svobodných umění
- 1402 – káže v Betlémské kapli
- 1403 – první spory o Johna Wicleffa
- 1404 – Hus bakalářem teologie
- 1408 – spory o remanenci; Hus ve sporu o Wicleffa s biskupem Zbyňkem Zajícem
- 1409 – Václav IV. chtěl podpořit koncil v Pise, ale cizí národy na Univerzitě to odmítají; Václav vyhláší Dekret Kutnohorský a Hus se stává rektorem univerzity
- 1410 – příkaz ke spálení Wicleffových spisů; Hus se odvolává k papeži; na Husa je uvalena klatba za nedostavení se k soudu
- 1411 – král Václav a arcibiskup Zajíc se prou o platy kléru; Hus stojí za králem
- 1412 – v Římě zahájen koncil odsuzující Wicleffa; do Prahy dorazí bula o odpustcích pro podporu křížové výpravy proti Ladislavovi Neapolskému; agravace klatby proti Husovi; Hus odchází z Prahy
- 1413 – Hus píše De ecclesia (O církvi)
- 1414 – svolán koncil v Kostnici; na koncil přijíždí Hus chráněn glejtem od krále Zikmunda; v Kostnici je však zatčen
- 1415 – Hus je opakovaně vyzýván k odvolání bludů, o kterých tvrdí, že je nikdy nezastával; poslední nabídnuté odvolávací formulace jsou velmi mírné, ale svědomí Husovi nedovolí odvolat; je upálen 6.7.1415.

Jak to bylo v Kostnici

Pro uklidnění Husovy záležitosti naléhal král Zikmund na to, aby se projednala na kostnickém koncilu, a nabídl Husovi svobodný glejt. Hus souhlasil a přišel 3. 11. 1414 si Kostnice. Papež ho zbavil klatby a Hus se mohl volně pohybovat. 28. 11. se konal první výslech. Na nátlak kardinálů a přes císařův příslib byl pak Hus zatčen a 6. 12. dopraven do klášterního vězení u dominikánů. Ačkoli Zikmund důrazně protestoval, zůstal Hus ve vězení. Projednávání jeho pře se v prvních měsících roku 1415 dostalo jaksí do pozadí před nejdůležitější otázkou církevní jednoty, pak však nastal nečekaný obrat. Ve víru událostí po útěku Jana XXIII. z Kostnice a na novém základě, který vytvořil dekret *Haec sancta*, se koncil energicky ujal Husova problému; naskýtala se tu totiž příležitost dokázat, že koncil je příslušný ve věcech víry.

Dnes se dá těžko porozumět procesu, který následoval. Vedení zcela přešlo na kardinály d'Ailly, Filastra, Zabarellu a kancléře pařížské univerzity Gersona; patřili k nejpřednějším osobnostem koncilu a o jejich duševních a morálních kvalitách není pochyb; nebyli to Němci, nýbrž Francouzi, takže nemohlo jít o nacionální afekty; naprosto nebyli papalisté, ale spíš umírnění konciliaristé, nadto rozhodní odpůrci Jana XXIII. a ostatních rozkolných papežů. Přesto jim musí objektivní bádání vytknout stranickou zaujatost a kárat vedení procesu. Hus se energicky hájil proti výtce, že je kacíf. Vytkli mu 30 heretických vět z jeho spisů, Hus nepopíral, že je napsal, ale popíral jejich heretický smysl a snažil se je vykládat pravověrně; zdráhal se proto je odvolat. Žádali ho, aby odvolal aspoň nesprávný smysl. Namítal, že nemůže odvolat, čemu nikdy neučil a co ani neměl na mysli. Došlo k nekonečným diskusím, jež zůstávaly bez výsledku a podrobovaly trpělivost soudců těžké zkoušce. Pomyslíme-li na vášnivé rozčilení oněch dnů a nanejvýš vzrušenou celkovou náladu, pak příznáme postupu soudců polehčující okolnosti stejně, jako jsme ochotni projevit porozumění pro obžalovaného. Nechybělo pokusů vyjít mu co nejvíce vstříc a umožnit mu odvolání. Hus všechny takové požadavky neústupně odmítal.

Kardinálové d'Ailly a Zabarella ho na výslovné přání Zikmundov ještě 5. 7. navštívili ve vězení a marně ho přemlouvali k odvolání; pak došlo 6. 7. 1415 před koncilem shromážděným v kostnickém dómu k závěrečnému rozsudku; zněl na smrt, protože Hus ve svých spisech Viklefovy bludy dogmatizoval, hájil a kázal. Týž den byl na popravišti vydán na smrt upálením. Když již stál na hranici, vzkázal mu Zikmund znovu nabídku milosti, odvolá-li. Hus odmítl a zemřel; před smrtí odpustil svým nepřátelům, vzýval Ježíše Krista a modlil se Vyznání víry. V Husově osudu se proplétají vina a tragika, vlastní i cizí selhání. Koncil Husův problém lehce přešel. Pro většinu účastníků to byla jen okrajová záležitost. Všimli si jí jenom nepatrně. Historie však Husa strašlivě pomstila. Kruté husitské války (1420-1431) ještě dlouho uváděly Čechy a Německo ve strach a hrůzu. *Jáhen Daniel*

Už jste četli Exhortaci papeže Františka?

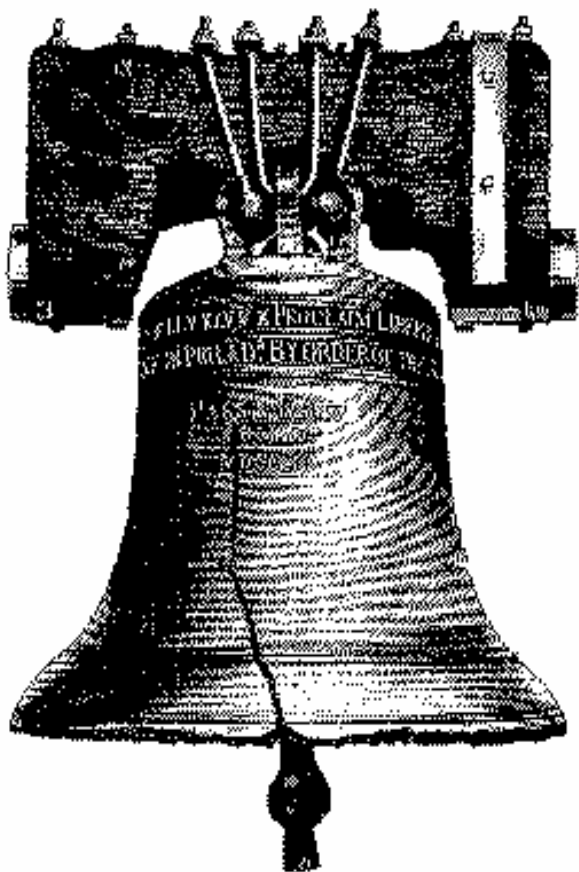
Možná také patříte k lidem, kterým je náš současný svatý otec velice sympatický a možná jej také srovnáváte s jeho předchůdci a říkáte si „Konečně, pořádný papež!“ Často takto slyším mluvit lidi. Nestačí však jen mluvit o sympatickém papeži, ale také vědět, co říká.

Papež František hned v úvodu svého pontifikátu vydal exhortaci Radost evangelia. Exhortace znamená povzbuzení, pobídnutí.

Jedná se tedy o dokument, kterým papež povzbuzuje, pobízí všechny nás věřící, abychom zaujali určité postoje. Exhortace je jeho programovým dokumentem po dobu, kdy bude stát v čele církve. Při čtení na vás dýchne zvláštní otevřenost, novost a zájem předat obrovskou sílu a radost z evangelia k užítku každého člověka.

Papež například mluví o tom, že je třeba objevit a hlásat z víry hlavně to nejpodstatnější, aniž bychom samozřejmě opomenuli celistvost pravdy. Ale právě to nejpodstatnější je tím největším zdrojem radosti a inspirací pro život člověka. A co je podle něj tím středem evangelia? Cituji: „*Evangelium především vyzývá, abychom odpověděli Bohu, který nás miluje a zachraňuje, tím, že jej uznáváme v druhých, vycházíme ze sebe a hledáme dobro všech.*“ Tedy: 1. Bůh čeká odpověď na svou obrovskou lásku, kterou nás v Kristu zachraňuje, 2. snažit se vidět v každém druhém člověku Boha a 3. stát se trvalým šířitelem dobra. Jednoduché ale důležité, abychom to především takto pochopili a žili.

A tak chci doporučit všem, aby si Radost evangelia - Evangelii gaudium též přečetli – je k dispozici jak na internetu, tak v křesťanských knihkupectvích. P. Marek Dunda

Noc kostelů

Vás, kteří přemýšlíte, zda se letos vydat na Noc kostelů, zvu co nejsrdčněji, abyste našli čas a chuť zakusit něco z mohutnosti, kterou víra křesťanů nese. Buďte vítáni, ať vstoupíte do kteréhokoli chrámu, kaple, modlitebny. A pokud to jen trochu půjde, zkuste si chvíli sednout a jen tiše naslouchat. Věřím, že i k vašemu srdci bude promlouvat Hospodin...

Za všechny organizátory Noci kostelů.

P. Michal Němeček

Letošní Noc kostelů se uskuteční v pátek 29. května 2015 i v jeníkovském kostele.

Jarní prázdniny

Od soboty 7. 3. do středy 11. 3. jsme s dětmi z Jeníkova a okolí strávili jarní prázdniny ve Štítarech na Moravě. Už začátek cesty pro nás začal dobrodružně, cestou jsme chytli asi dvouhodinové zpoždění, tak jsme do Štítar dorazili až v sobotu večer. Nachystali si postele, uvařili večeři a navštívil nás otec Marek, z čehož děti měly náramnou radost. O. Marek nám pověděl o sv. Jiřím a také o tom, jak kdysi dávno ještě před tím než Štítary byly Štítary, přepadávali tuto oblast lupiči... po povídání jsme s dětmi vyráběli hru a pak už hurá na kutě.

Neděli jsme začali v 7.30 mší svatou, společně jsme připravili oběd, což nám zabralo většinu dopoledne, kluci si ještě stačili na chvíli zahrát fotbal. Po obědě jsme šli roznášet časopis Milujte se na Šumnou. Setkání s lidmi bylo moc milé, lidé byli vděční a děkovali. Mnoho z nich děti také obdarovalo sladkostmi. Navečer jsme se podívali do kostela Svatého Ducha na Šumné, který byl dostavěn před víc jak pěti lety, je tedy poměrně nový. Pod kostelem jsme si dali čaj a výbornou bábovku, kterou nám upekla paní Hrubá ze Šumné. Do Štítar jsme se vraceli až za tmy. Večer připravili dospělý Lukáš a Tomáš stezku odvahy.

V pondělí nás čekal celodenní výlet do Vranova nad Dyjí. Šlo se pěšky. Na oběd jsme byli pozváni k manželům Jírovým na buchtičky se šodó, následovalo povídání otce Marka o tom, jak je dobré ukládat si peníze na nebeský účet. Prohlédli jsme si také vranovský kostel a dozvěděli se

různé zajímavosti, např. ve vranovském kostele je více jak 50 andělíčků, přesný počet ještě nikdo nezjistil. Na konec si všichni zahráli fotbal s o. Nikem, na což se velice těšili. Po návratu z Vranova zbyl čas na hru ve Štítarech a večer nás čekala další stezka odvahy, ale tentokrát ji připravily děti pro dospělé.

Úterý bylo pracovní, naváželo se dřevo, chystaly se svačiny na cestu, vařil se oběd a odpoledne se uklízelo. I poslední den zbyl čas na hry. Večer nás čekala mše svatá a úplně na závěr hra dobíjení baterek, kde každý každému na papír napsal, jakou dobrou vlastnost si na něm všiml. Až budeme potřebovat dobít, papír si přečteme a snad nás povzbudí.

Ve středu se všichni v pořádku vrátili do Jeníkova a okolí.

Jeníkovský kostel a fara

(jak je v roce 2000 – tedy před patnácti lety – nakreslila pro farní zpravodaj tehdy asi devítiletá Kateřina Havlová z Jeníkova)

Táňa Dohnalová

Bohu patří srdce mé, On mě nikdy nezklame! (z hesel k zapamatování na www.fatym.com)

Slůvko nejen pro děti

Milé děti, dnes vám převyprávím, co nám na jarních prázdninách pověděl otec Marek. Tak se mi to líbilo, že se o to slovo s vámi ráda podělím.

Otec Marek nám pověděl, že je velmi dobré ukládat si peníze na nebeský účet. A jak? Je to jako vylézt na věž, z které se může člověk rozhlédnout po širém kraji. A jak se tak rozhlíží, najednou letí stokoruna a člověk ji může chytit a schovat nebo ji pustit, to záleží čistě na něm. Pod takovou stokorunou se například skrývá: ráno se probudíme a před námi je nový den a buď vstaneme zamračeně s nechutí a ještě k tomu maminku nebo tatínka pořádně dopálíme nebo vstaneme s radostí a ještě Pánu Bohu poděkujeme za

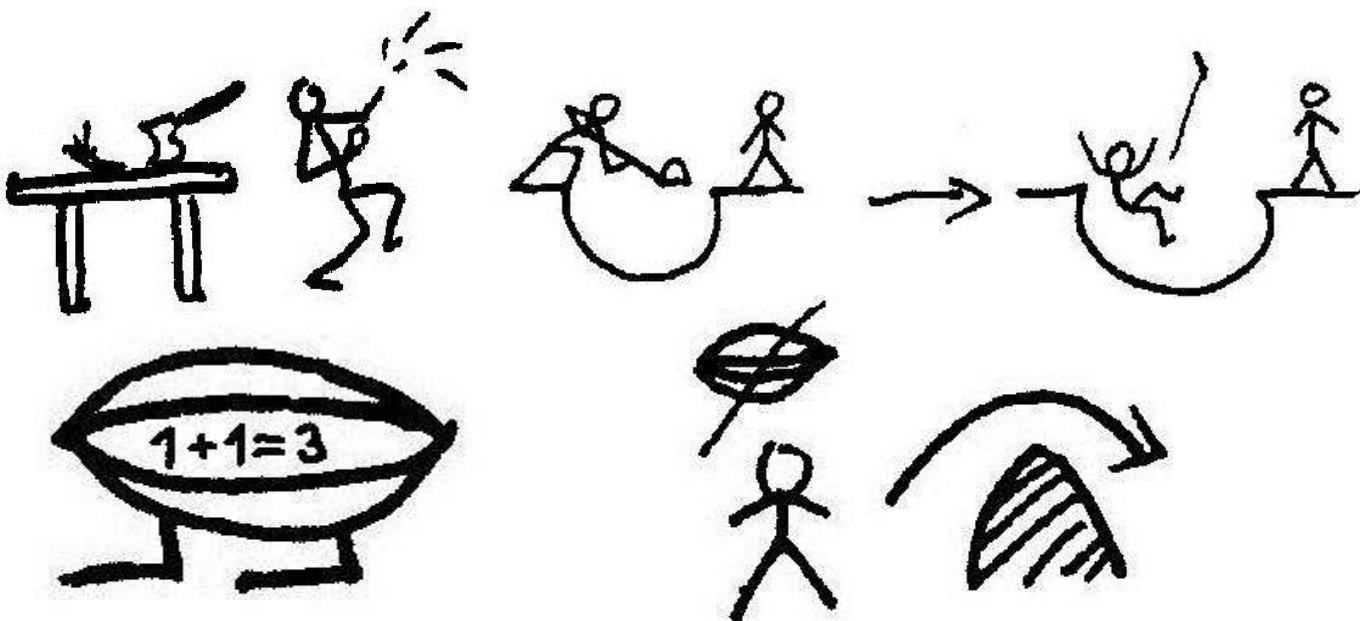
nový den. Pokud se takto pěkně zachováme, stokorunu jsme chytli a uložili na nebeský účet. Pokud se zachováme špatně, tak jsme ji pustili. A takto lze přistupovat ke všemu. Například jsem ve škole, spolužák mě dožral, protože o mě říkal něco, co není pravda a já bych mu teď nejraději vyčínil, a to pořádně. A zase se můžu rozhodnout: buďto se ovládnou a řeknu si, že mi to za to nestojí anebo se neovládnu a zachovám se špatně. V tom případě mi ta bankovka uletí, a takový spolužák určitě stojí za více než stokorunu, to je možná tisícovka... Takto si můžeme ukládat peníze v nebi. Vždy si však musíme uvědomit, že o pomoc musíme prosit Pána Boha. A proč si ukládat peníze na nebeský účet? Protože jednou se bude účtovat. Jednou až nás Pán Ježíš povolá z tohoto života, bude zkoumat náš život a podle toho, jak jsme žili, se rozhodne. Takže milé děti ukládejte si na nebeský účet a buďte na něm bohatí, vždyť tisícovky, stokoruny, toto všechno lítá kolem nás.

„Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“ (Matouš 5,20-21)

s. k. Táňa

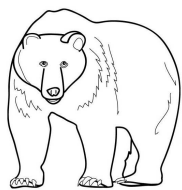
Velikonoční šifrování ☺

K velikonočním máme připravenou další porci našich českých přísloví. Jejich správná znění můžete zasílat na uvedený email: danielblazke@gmail.com

Jarní veselo

„Pane,” zvolal radostně sluha, „jaro je tady!” „No dobře, Jean,” povzdechl si starý lord. „Řekněte mu, že hned přijdu.“

„Kykyryký!“ ozvalo se ze křoví. Jde kolem liška a říká si: „Kohoutka bych si dala!” I vtrhne do křoví. V křoví divný šum a za chvíli se vynoří medvěd: „Kdybych neznal cizí řeči, ani bych se nenajedl.“

Sedí žába na studni. Kolem jede princ a už z dálky slyší žabu volat: „Jestli mě políbíš, tak něco dostaneš.“ Princ neváhá ani vteřinu a žabu políbí. A ta okamžitě reaguje: „Dostaneš ekzém.“

„Tati, kde jsou Krkonoše?“ - „Já nevím, máma pořád něco uklízí!“

Jde farář po poušti a najednou se před ním objeví lev. Farář se začne modlit: „Pane Bože, dej tomuto lvovi křesťanské city.“ Lev se postaví na zadní, sepne tlapy a říká: „Děkuji ti, Bože, za jídlo, které teď přijmu.“

„Pane vrchní, co to plave v polévce?“ - „Snad mi nechcete tvrdit, že nepoznáte mouchu?“

Potkají se dva sousedi: „Člověče, manželka šla včera pro brambory do sklepa a ještě se nevrátila!“ Druhý soused: „A co budeš dělat?“ „Já nevím, asi rejži.“

Rybář sedí u řeky a dívá se na své pruty. Přichází známý, také rybář, a ptá se: „Je zde dobrá voda?“ - „Znamení! Rybám se z ní vůbec nechce ven.“

Otec se rozčílí na syna: „Zase jsi dostal pětku z dějepisu!“ Syn se brání: „Táto, ale to zavinil Alexandr Veliký!“ Tu vykoukne maminka z kuchyně: „Tak si najdi jiného kamaráda!“

Chlápek poprosí souseda, jestli by mu pomohl protlačit dveřmi pohovku.

Po dvou hodinách namáhavé práce se nikam nepohnuli.

„Kašlem nato, to dovnitř nedostanem.“

„Dovnitř?“

Velikonoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v březnu 2015 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již sedmdesáté čtvrté) je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2015. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immacolatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvřené - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejně